

E n u h e l d i g "S k y g g e".

Søren Kik, der i længere Tid har været arbejdsløs, er i Færd med at søge sig en Beskæftigelse. I en Avis læser han, at en smart og fingernem Herre kan faa Ansættelse ved Detektivbureauet! Det aabne Øje", - og han er straks paa det rene med, at det lige er noget for ham. Han søger Pladsen, og da han er en Mand, der forstaar at tale for sig, ender det da ogsaa med, at han bliver antaget. Han faar straks en meget vanskelig - og delikat Affære at prøve sine Kræfter paa. En Grosserer Tælleberg har nemlig anmodet Bureauet om at holde et aabent Øje med hans Kone, som han mistænker for at være ham utro, - og det bliver nu overdraget Søren Kik, at faa denne Sag opklaret. Den debuterede Detektiv retter straks sine Fjed mod Grossererens Villa, - hvor han stifter Bekendtskab med Kokkepigen. Han bliver saa indtaget i det trivelige Væsen, at han fuldstændig glemmer, hvorfor han egentlig er kommen. Først da hun fortæller ham, at Fruens Fætter er kommer paa Besøg, og at denne Herre altid dukker op, naar Grosserer er fraværende, vaagner Detektiven igen op i Søren Kik. Han faar gjort Pigen uskadelig ved at sparre hunde inde i Kælderen - og gaar saa paa Opdagelse.

Resultatet af hans Spejderfærd kommer imidlertid ikke ganske til at svare til hans Forventninger. Grosserer, der uventet kommer hjem, antager ham for at være den svigefulde Kones Ven - og gennemprygler ham. Fru Tælleberg giver ham en lignende Behandling, - og da han ved et ~~Tilfælde~~ forvilder sig ind i hendes Moders Værelse, Gaar det ham rent galt. Den gamle Dame antager ham for at være en Indbrudstyv, tilkalder Politi, - og trods den stakkels Fyrs Protester og Raaben op om, at han er Opdager, - bliver han ført paa Stationen. Direktøren for "Det aabne Øje" erklærer frækt, at han aldrig har set Søren Kik for sine Øjne før, - og lidt efter sidder den uheldige Opdager bag Laas og Slaa og forbander sin "Skyggetilværelse."

E i n P e c h v o g e l.

Lustspiel in einem Akt.

In der Überzeugung zu Grossem berufen zu sein, wünscht sich der ehemalige Laufbursche Fritz Kiekerig eine "höhero" Beschäftigung. In diesen Tagen sucht das Detektivbüro "Das offene Auge" einen pfiffigen und gewandten jungen Mann. Fritz, der grosse Stücke auf sich selber hält, stellt sich dem "Offenen Auge" vor und wird sogleich mit einer ebenso heiklen wie interessanten Aufgabe betraut. Der Grosskaufmann Schmökeritz hat das "Offene Auge" um die strenge Ueberwachung seiner Frau ersucht, die, seiner Ansicht nach, gar zu häufig mit ihrem schöngestigten Vetter impressionistische Zwiegespräche pflegt. Kiekerig soll nun seine kriminalistische Begabung darlegen, indem er einen Beweis gegen Hildur Schmökeritz zur Stelle schafft. Er sucht zunächst die Küchenfee der Familie auf, die gerade ihren Bräutigam erwartet und sämtliche Delikatessen der Speisekammer aufgetragen hat. Fritz begrüßt diesen Umstand mit grösstem Vergnügen, isst sich nach Heizenslust satt und sperrt die Köchin dann in den Keller ein. Inzwischen ist auch der Vetter und Abgott der Gnädigen gekommen. Mit seiner Pistole bewaffnet unterricht Kiekerig Hildurs stimmungsvolle Testunde. Der Vetter flieht; aber auch Kiekerig wird durch die Ankunft des Hausherren in ein Versteck getrieben. Schmökeritz fahndet, von wütender Eifersucht geplagt, auf den "Kerl", dessen Hut er auf dem Tisch seiner Frau entdeckte. Er findet den armen Fritz, der sich vergebens bemüht, ihn von seiner gerechten Sendung zu überzeugen. Kiekerig wird in die Flucht geschlagen und zu guterletzt von der Polizei als Einbrecher verhaftet. Er beruft sich zwar auf den Auftrag des "Offenen Auges", allein dieses, das für seine geschäftliche Reputation fürchtet, leugnet jeden Zusammenhang mit dem armen Pechvogel, dessen Schicksal hiermit besiegelt ist.

Un détective qui n'a pas de chance.

Jean Lapin qui jusqu'ici a gagné sa vie comme commissionnaire cherche une occupation plus spirituelle.

Dans un journal il lit, qu'un Monsieur intelligent, bien mis et adroit trouvera occupation bien rémunérée en s'adressant au directeur du bureau de renseignements: "L'oeil ouvert." Il s'y adresse et comme il sait parler on l'engage de suite.

Pour lui donner une occasion de montrer à quoi il est apte, on lui charge d'une affaire très difficile. Le négociant Petit s'est adressé au directeur du bureau de renseignements pour faire surveiller sa femme, qu'il soupçonne d'infidélité. Le nouveau détective doit maintenant examiner jusqu'à quel point Madame Petit trompe son mari.

Jean Lapin se dirige vers la maison du négociant, et commence par faire la connaissance de la cuisinière, dont les charmes il s'éprend tellement, qu'il oublie tout à fait sa vraie commission, jusqu'à ce que la cuisinière lui dit: "Madame sera enchantée voilà son cousin qui arrive. Ce sale type est toujours collé ici quand Monsieur est absent". Ces mots rappelle/Jean Lapin à son devoir. Pour se débarrasser de la cuisinière il l'enferme vite dans la cave, et puis il va à la découverte. Mais, hélas, le résultat ne répond guère à son attente. Le négociant, de retour à la maison, le prend pour l'ami de sa femme infidèle, et lui donne une raclée. Madame Petit le traite de la même façon, et quand il s'égare dans la chambre de la belle-mère, celle-ci, qui le prend pour un voleur, appelle la police. Malgré les protestations du pauvre homme, s'écriant qu'il soit un détective génial, la police l'emmène au poste, grâce au directeur du bureau "L'oeil ouvert", qui déclare, qu'il n'ait jamais vu ce monstre. Le malheureux Jean n'a vraiment pas de chance.